

dringer, Udvalget har foreſlaaet. Jeg ſkal ſøft tale om det Ændringsforſlag, ſom er ſtillet til § 5, hvorefter de unge Menneſter ere dragne ind under ſamme Fornyrderſkab ſom Børnene. Jeg tror, at man derved er gaaet Arbeidsgiverne temmelig nær, og ikke blot dem, men ogsaa de unge Menneſter ſelv ſamt deres Forældre, ſom ofte vilde blive forhindrede i at erholde den tarvelige Indtægt, de ellers vilde kunne faae. — Den nye § 6 fandtes i det oprindelige Forſlag, der blev forelagt Landſtinget, men den blev der udtent. Man vil nu ſætte den ind igjen, og jeg erkjender naturligviis den gode Mening dermed, men jo mere jeg tænker over Beſtemmelsen og søger at ſkaffe mig Indblik i den Erfaring, man har derom, tror jeg, at Vedtagelsen af dette Udvalgets 4de Forſlag vil bevirke det ſit Modfatte af, hvad der tilſigtes. Der ſtaaer rigtignok, at det kun er, ſaa vidt Arbeidets Beſtaffenhed og Pladsen tillader det, at de forſkjellige Køn ſkulle holdes adſkilte, men det er netop allernødvendigſt, hvor Fabriken er indrettet efter ſaa ſmaa Forhold, at Beſtaffenheden og Pladsen ikke tillader det. Man ſiger, at Lyset moraliferer, og man kan ligeledes ſige, at Offentligheden moraliferer. Naar man veed, at mange Dine og Øren vogte paa En, er man meget mere varſom i ſin Færd, man paſſer da nøiere paa ſig ſelv, og derfor tror jeg, at der netop i ſtore Fabriker, hvor Mange arbejde ſammen, er langt mindre Fare for, at Sædeligheden ſkal lide Skade end i de ſmaa og mindre, hvor denne Paragraf ikke kan komme til at virke. — Jeg ſkal dernæſt gaa over til en anden Anſe, jeg har imod Udvalget, ikke for, hvad det har gjort, men for, hvad det ikke har gjort. Der er i § 7 omtalt en Lægeunderſøgelse, ſom ſkal finde Sted ogsaa med Henſyn til de kvindelige Arbeiderſker; de ere ikke undtagne derfra. Jeg vilde meget have ønsket, at der var blevet optaget den Beſtemmelse i Lovforſlaget, at, hvor der i ſamme By eller paa Landet fandtes kvindelige Læger, ſkulde en af diſe anvendes. Der findes nu ganſke viſt ingen ſaadanne i Danmark, men jeg tror, at de, hvis en ſaadan Beſtemmelse blev optagen, vilde komme. Det gaar jo ſaaledes i mange Forhold, og naar der f. Ex. bliver kaſtet en Sporvognsline eller en Jernbaneline ud i en Egn, bliver denne ſtrag mere befolket. Med Henſyn til de kvindelige Læger ſtaa vi overordentlig langt tilbage her i Danmark. Det er beſkjendt nok, at man andre Steder begynder at faae kvindelige Læger; i Sverig har man begyndt at faae dem, ja endog i Lande ſom Ruſland, der ellers ſtaa ſaa langt tilbage i Udvikling, er man langt fremme i den Henſeende. Jeg vil kun nævne en Oplyſning, jeg tilfældigen har fundet. Ved Uni-verſitetet i Zürich findes der, eller fandtes der for kort ſiden, ikke mindre end 63 kvindelige Studerende, af hvilke 54 vare ruſiſke, og af dem var der igjen 44, ſom ſtuderede Lægevidenſkaben. Jeg har ikke villet ſtille noget Ændringsforſlag i den

omtalte Retning, fordi jeg egentlig ikke tror, det er nødvendigt. Jeg tror, at Ordet Læge, ſom det ſtaaer i § 7, meget godt kan forſtaaes ogsaa om kvindelige Læger. Det ſkulde gjøre mig ondt, om jeg ſkulde tage feil deri, men jeg vil dog have den Fortolkning, og jeg haaber, at jeg ikke ſkal blive overbevist, om at jeg deri tager feil. Jeg tror tværtimod, at en lignende Fortolkning kan anvendes ved et andet Punkt, ſom jeg omtalte ved 1ſte Behandling, nemlig med Henſyn til Arbeidsinspektørerne. — Med Henſyn til Udvalgets øvrige Forſlag ſkal jeg ikke gaa videre ind paa Enkelthederne. Det forekommer mig rigtignok, at Udvalget har været ſtrængt ligeoverfor Nat-arbejde, ſom viſtnok ikke kan indſkrænkes ſaa stærkt ſom Udvalget har foreſlaaet. — Derimod har det glædet mig at ſe Forſlaget under Nr. 7 til § 8. Det var viſt en aldeles rigtig Bemærkning, der, ſaa vidt jeg hørte, ved 1ſte Behandling kom fra det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hjorv) med Henſyn til Skoletiden, nemlig at der bør gives en Time fri før denne. — Det glæder mig ogsaa at have ſet Forſlaget under Nr. 9, til hvilket den ærede Miniſter har ſtillet et Underændringsforſlag. Jeg er ikke aldeles klar med Henſyn til denne Underændring, uagtet jeg hørte den ærede Ordfører udtale ſig om den ſom noget aldeles Naturligt. Hvis den ærede Miniſters Underændring ikke bliver vedtagen, men derimod Udvalgets Forſlag uforandret, kan Loven ikke finde Anvendelse paa nogenſomhelſt Arbeids-giver, før han ligefom er bleven advaret. Det vil rigtignok være at indſkrænke Lovens Omraade stærkt, og det vil være ligefom en Straf for en Arbeids-giver, naar Loven ikke kan anvendes paa ham, før han har ſaaet en ſaadan Advarſel, men det kan vel være, at denne Lov bliver ſaa ſtræng ved Vedtagelsen af de foregaaende Ændringsforſlag, at jeg for mit Vedkommende ikke kan være utilbøielig til at ſtemme for Udvalgets Ændringsforſlag, men imod Miniſterens Underændringsforſlag. Jeg ſkal dog naturligviis oppebie, hvad der maatte fremkomme i denne Sag. — De Forſlag, der ere ſtillede af det ærede Medlem for Preſtø Amts 1ſte Valgkreds (Scavenius), tiltale mig tildele. Jeg tror nok, at Ad-ministrationen burde gribe noget mindre ind, end foreſlaaet er i Lovudkaſtet. — Det 4de Ændringsforſlag af den nævnte ærede Forſlagsſtiller, hvorefter Alt, hvad der har Henſyn til Sundheſttilſtanden, ſkulde gaa ud, agter jeg at ſtemme for, deſom jeg ſkulde blive overbevist om, at Ordet Læge ikke her kan fortolkes ſom kvindelage. — Med Henſyn til det ærede Medlems Forſlag under Nr. 6 til § 9 ſkal jeg kun gjøre den Bemærkning, at, hvis det ſkulde blive vedtaget, maa det uden Tvivl omredigeres, thi der er glemt Ordet „ſamt“. — Med Henſyn til det ærede Medlems Forſlag under Nr. 8 bemærkede det ærede Medlem, at der vilde ſke et Indgreb paa det Privates Omraade, hvis denne Ændring ikke blev vedtagen.